

Θεσμοθετείω σιωπῇ τρώγειν καὶ πίνειν ἐμέλλομεν, ἦν τι
 τοῦτο τῆς ἀμαθίας οὐκ ἀτυχὲς παραμύθιον· εἰ δὲ πάντων
 C μὲν ὁ Διόνυσος Λύσιός ἐστι καὶ Λυαῖος, μάλιστα δὲ τῆς
 γλώττης ἀφαιρεῖται τὰ χαλινὰ καὶ πλείστην ἐλευθερίαν
 5 τῇ φωνῇ δίδωσιν, ἀβέλτερον οἶμαι καὶ ἀνόητον ἐν λόγοις
 πλεονάζοντα καιρὸν ἀποστερεῖν τῶν ἀρίστων λόγων, καὶ
 ζητεῖν μὲν ἐν ταῖς διατριβαῖς περὶ συμποτικῶν καθη-
 κόντων καὶ τίς ἀρετὴ συμπότου καὶ πῶς οἴνω χρηστέον,
 ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν συμποσίων ἀναιρεῖν φιλοσοφίαν ὡς ἔργῳ
 10 βεβαιοῦν ἃ διδάσκει λόγῳ μὴ δυναμένην.

3. Σοῦ δ' εἰπόντος οὐκ ἄξιον εἶναι Κράτωνι περὶ
 τούτων ἀντιλέγειν, ὄρον δέ τινα καὶ χαρακτῆρα τῶν παρὰ
 πότον φιλοσοφουμένων ζητεῖν ἐκφεύγοντα τοῦτο δὴ τὸ
 παιζόμενον οὐκ ἀηδῶς πρὸς τοὺς ἐρίζοντας καὶ σοφιστιῶν-
 15 τας (B 381)

D 'νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα,
 καὶ παρακαλοῦντος ἡμᾶς ἐπὶ τὸν λόγον, ἔφην ἐγὼ πρῶ-
 τον ὅτι μοι δοκεῖ σκεπτέον εἶναι τὸ τῶν παρόντων. ἂν
 μὲν γὰρ πλείονας ἔχη φιλολόγους τὸ συμπόσιον, ὡς τὸ
 20 Ἀγάθωνος Σωκράτας Φαίδρου Πανσανίας Ἐρυξιμάχους
 καὶ τὸ Καλλίου Χαρμίδας Ἀντισθένας Ἐρμογένας ἑτέρους
 τούτοις παραπλησίους, ἀφήσομεν αὐτοὺς ἡμῶν φιλοσο-
 φεῖν, οὐχ ἥττον ταῖς Μούσαις τὸν Διόνυσον ἢ ταῖς Νύμφαις
 κεραννύντας· ἐκεῖναι μὲν γὰρ αὐτὸν τοῖς σώμασιν ἴλεω καὶ